

Spm. nr. S 1225

Til *miljøministeren* (3/6 86) af:

Hans Hækkerup (S):

»Vil ministeren rette henvendelse til de tre nærmeste nabolande (Sverige, DDR og Vesttyskland) om ikke at sætte nye atomkraftværker eller nye enheder i gang, før folketinget har haft mulighed for at behandle den ønskede redegørelse om sikkerheden ved og følgerne af det værst tænkelige uheld på atomkraftværkerne Ringhals i Sverige, Greifswald i DDR samt Brunsbüttel, Stade, Krümmel og Brokdorf i Forbundsrepublikken Vesttyskland, og vil ministeren inden den 13. juni 1986 rette en særskilt henvendelse til den vesttyske regering om, at atomkraftværket Brokdorf ved Itzehoe, 110 km fra den danske grænse, ikke tages i brug på denne dato som planlagt?«

Svar (12/6 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som jeg redegjorde for over for udvalget på samrådet den 3. juni 1986, har jeg taget initiativ til, at miljøstyrelsen udarbejder en redegørelse om sikkerheden på atomkraftværker i en række af vore nabolande. Denne redegørelse vil foreligge ved årsskiftet 1986-87.

Som jeg ligeledes tilkendegav på samrådet, finder jeg det ikke hensigtsmæssigt at rette henvendelse til de tre nabolande med en anmodning af den karakter, der er nævnt i spørgsmålet. I øvrigt har jeg henvendt mig til de nævnte lande om indgåelse af bilaterale aftaler vedrørende regulering af sikkerheden på atomkraftværker i de pågældende lande, og henvendelsen vil blive fulgt op med forhandlinger, så snart der foreligger svar på henvendelsen.

Jeg kan også nævne, at drøftelserne med Sverige allerede er i gang, og at jeg den 16. juni 1986 skal mødes med min svenske kollega, hvor spørgsmålet om en varslingsaftale omfattende alle svenske A-kraftanlæg vil blive forhandlet.

Et vigtigt krav fra dansk side i de bilaterale forhandlinger vil være et krav om, at de pågældende nabolande ikke etablerer nye anlæg tæt ved vore grænser, uden at vi har haft lejlighed til at give vore synspunkter til kende. Dette krav ønsker vi fra dansk side

også indarbejdet i de retningslinjer, som forhandles under IAEA.

Spm. nr. S 1226

Til *ministeren for offentlige arbejder* (4/6 86) af:

Carsten Andersen (SF):

»Agtter ministeren nærmere at undersøge årsagen til passagerflugten fra S-togene i det storkøbenhavnske område?«

Begrundelse

I en redegørelse fra DSB oplyses det, at der er en stærk nedgang i antallet af passagerer i S-togene, og det forklares med tiltagende graffiti-skriverier på S-togene og manglende renholdelse af stationer og S-tog.

Imidlertid har der været mange aflysninger af morgentogene, således at mange passagerer har været usikre på S-toget som et tidsikkert transportmiddel. Denne opfattelse kan have fået mange til at vælge bilen i stedet for offentlige transportmidler.

Det er spørgerens opfattelse, at det er personalebesparelsen inden for den storkøbenhavnske togtrafik, der har forringet servicenydelserne og jaget passagererne bort – over i de betalingsbalancetyngende biler.

Det må derfor være ministerens ansvar at få undersøgt, hvilke virkninger regeringens løn- og ansættelsespolitik har for den samfundspolitiske situation.

Svar (18/6 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Antallet af passagerer i S-togene faldt i 1985 med ca. 3 procent svarende til ca. 3 mill. færre rejser i forhold til foregående år. Det er det laveste passagertal på S-togsnettet siden 1979.

Dette skyldes efter DSBs opfattelse primært, at S-togene i stigende grad tilsmudses og ødelægges af uheldige elementer.

Det ses helt tydeligt af rækken af skriftlige henvendelser fra passagerer til ministeren, generaldirektøren og hovedstadsrådet, telefoniske henvendelser til DSB samt læserbreve i dagspressen.

Langt den overvejende del af disse går på manglende indvendig rengøring og manglen-